

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Temeraria cœpta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Psal. 118. vocantur Peccatores terre; quippe qui terrestribus & brutis cupiditatibus abrepti, cœlestia contemnunt, Deum ipsum cœlo detraeturi, si possent vindicem ejus manum exarmare. De his psalmus 36. Gladium evaginaverunt peccatores. Sed gigantes hos potentior Gigas debellat, de quo Jobus c. 16. Concidit me vulnere super vulnus, irruit in me quasi gigas. Et Isaias 41. Ecce confundentur, & erubescunt omnes, qui pugnant adversum te: erunt, quasi non sint: peribunt viri, qui contradicunt tibi. Queres eos, & non invenies, viros rebelles tuos, erunt quasi non sint: & veluti consumptio homines bellantes adversum te.

IV. (d) Quartam Horatius doctrinam suggerit, dum canit:
Vis consili expers mole fuit sua.

Vanæ sine viribus iræ, & vanæ sine mente vires: Proxima ruinæ est inconsulta ferocia. Ut cœlum oppugnarent, cæca temeritas impulit gigantes, è terra ortos, in terram reddituros: Polyphemus quale corporis monstrum! ab Ulysse tamen delusus & interemptus est: cur? unoculus fuit, cui lumen rationis ademptum. Quis robustior Milone Crotoniate? stolida virium præfidentia ipsum perdidit, dum conatus fissam querum manibus divellere, intra fissuram hæsit, miserrimeque perijt. Nimirum, plerūmque ubi plus est corporis, ibi minus est mentis. Et verum est illud:

Vis multa, sed consilium plura perficit.

In cœlo propugnando plurimū potuere Pallas & Hercules, Sapientia cum Fortitudine juncta. Ex Ovidio disce, Jovem in sua oratione de extinguendo genere humano, boni Principis officium ostendisse, dum ait:

Cuncta prius tentanda; sed immedicable vulnus
Ense recidendum est; ne pars sincera trahatur.

Rectè Seneca: Nemo ad supplicia exigenda pervenit, nisi qui remedia consumpsit. Et Tullius in Catilin. 2. Quæ sanari poterunt, quacunque ratione sanabo: quæ refecanda erunt, non patiar ad perniciem civitatis manare.

V. (e) Quintò non malè accommodabitur Gigantum fabula ad illos, qui nimis ardua consilia suscipiunt, & fiduciâ ingenij elati, pede suo se metiri nesciunt; nec antè in altum eniti, & ipsum Jovis solium captare desinunt, quām vi & mole coepit temerariè negotij obruti, turpiter deficiunt ac succumbunt. Tales gigantes proponit nobis historia Romana in Cornelio Sylla, C. Mario, L. Catilina, M. Manlio, L. Lentulo,

(d) Vana sunt vires sine consilio (e) Stolida præfidentia.

tulo, M. Antonio, C. Cassio, Bruto, Sext. Pompeio, aliisque, qui omnes montibus illis, quos congererant, id est conatibus temerario ausu suscep-
tis oppressi, poenas dederunt.

VI. (f) Sexto, non injuria θεους χειν, seu cum Dijs pugnare dicuntur, qui per seditiones & motus intestinos, Principum ac Magistratum, qui Dij nominantur in SS. litteris, autoritatem, opes, eminentiam, postremo vitam eversum eunt; qui vel suis armis, quae injuste in superiores arripuerant, confossi intereunt; vel à populari multitudine, quam ipsi ad sceleris Societatem & ministerium exciverant, cum res è voto non succedit, opprimuntur. Fulmen Jovis in Gigantes detortum, est vindicta divina à justissimo Deo de ijs sumpta, qui rebelles & contumaces vel in suam majestatem, vel in legitimè præpositos improba moliuntur ac machinantur.

Hic adverte ansam Gigantibus arma in cœlum moliendi præbuisse superum inter se discordiam, quare defuncti hoc periculo aram inter Astra statuere, flore ac lemniscis redimitam, ardente flamma; in quam ita lusum:

Anguipedes postquam, perjura caterua, gigantes
Montibus exusti succubuere suis.
Hanc aram statuere Dij, cum mutua pacti
Foedera, juratas conservere manus.
Si prius in superis concordia tanta fuisset:
In Superos nullus verteret arma Gigas.

S Y M B O L V M X.

Lycaon in lupum abit: ejus filia Callisto in ursam.

1. & 2. Metam.

Ethicè.

1. Homo similis bestiæ.
2. Tyranni imago.
3. Gulosus & avarus.
4. Physiognomia causam præbuit Poëtis fingendi metamorphoses.
5. An fiat mutatio hominis in bestiam?
6. Quid intelligatur per has metamorphoses Poëticas?
7. Callisto cur in ursam?

Fuit vir hic Arcadiæ rex, qui ob impietatem, perfidiam, inhospitalitatem in lupum transformatus est. Res ita contigit. Jupiter Deo-

(f) Seditiones in magistratum.

F 2

rum